

НИКОЛАЙ РАЙНОВ
СВАТБАТА НА ЦАРСКИЯ СИН

chitanka.info

Може сърцето да знае какво ще донесе животът.

Видях едно време исполински изваяния, възправени в сред пустинята — каменни изваяния видях, които пеят при изгрев.

Беше ранна сутрин — светла заран в пустинята. Слънцето обливаше каменните човеци с портокалов блясък, а върху пясъка огромните им тела отхвърляха далечни модри сенки. В очите им грееше тържество, но в скованите им членове зъзнеше скръб.

Те пееха за Сватбата на Царския Син.

И аз ги слушах.

То бе музика на богове — и тъмни, звънтящи слова на сфинкс.

И аз ги слушах.

Може сърцето да знае какво ще донесе животът.

Видях огромни пирамиди, които носят по камъните си йероглифни слова, но не разбрах що пише там. Високите жреци влизаха в полунощ, а на излизане изнасяха разпънат човек.

И редица посветени пееха в размерни стихове морни песни. В очите им пламтеше празнична радост, а в движенията на ръцете им мълвеше дълбока скръб.

Те пееха за Сватбата на Царския Син.

И аз ги слушах.

Тъжно падаха думите им — тъжно и тежко — като едри дъждовни капки.

И аз ги слушах.

Може сърцето да знае какво ще донесе животът.

Видях огромен тъмен храм — и в мрачината едва блещукаха кадилници с миризма на ладан и касия. И величав Мъж държеше чаша с вино — гъсто като кръв, и хляб — бял като лед.

А пред Него лежеше мъртвец. И старци с бели коси стоеха. И пееха те мудро и замряло песни. В очите им светеше мир, а по тревожните бръчки на лицата им пълзеше опасение.

Те пееха за Сватбата на Царския Син.

И аз ги слушах.

Ридания изтръгваха от душата скръбните звуци на песента им — и разнасяха мирис на свещена мирта и ладан.

И аз ги слушах.

Може сърцето да знае какво ще донесе животът.

Виждах много пъти слънцето при изгрев. И гореше в него огромно Сърце, но не беше то сърце ни на бог, ни на смъртен. И кръвта ставаше лъчи — и капеше тая лъчиста кръв по земята — и никнеше вредом под нея живот.

И песни се носеха по въздуха — пълнозвучие на върховни светове, — пълнозвучие на много души, — напев на велико Сърце, запалено от обич на исполин.

Те пееха за Сватбата на Царския Син.

И аз ги слушах.

Светло се носеха песните — радостно и бодро, — като червени пламъци на огромен пожар.

И аз ги слушах.

Думите им мълвяха за онова велико Сърце, чиято светла кръв облива Вселената.

...И проумях тогава думите на певеца от Изток:
„Може сърцето да знае какво ще донесе животът.“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.